

Brød i et Fag, hvor man har delvis kontinuerlig Drift. I dette Fag udlærer man ikke unge Mennesker om Natten, men udlærer dem om Dagen, og det viser sig, at de unge Mennesker, naar de er blevet Svende, har udlært, udmærket godt er i Stand til at deltage i det Arbejde, som særlig udføres om Natten. Enhver, der nogen Sinde har set, hvorledes et københavnsk Dagblad bliver til, ved dog, at det foregaar paa en ganske anden Maade end den, paa hvilken en almindelig Bog eller Tryksag bliver til, men de unge Mennesker er udmærket godt i Stand til, naar de er udlært, at gaa ind og udføre dette Arbejde. Jeg tror altsaa ikke paa, at det skulde være umuligt ogsaa at give de unge Mennesker, som skal lære Bagerfaget, den tilstrækkelige Uddannelse, selv om de blev fri for at arbejde om Natten. Det er imidlertid ikke lykkedes, i det store og hele omfatter Lovforslaget kun allerede gældende Bestemmelser. Der er jo saa kun at haabe paa, at man inden alt for lang Tid skal kunne faa en bedre Lovgivning, at man ogsaa her ad international Vej skal komme til Erkendelse af, at de Vilkaar, hvorunder en hel Del unge Mennesker nu arbejder, staar i daarligt Forhold til vor saakaldte humane Tidsalder.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg er ked af, at man, som jeg forstaar, fra konservativ Side ønsker Udvalg om Sagen, men forhøjbentlig vil Udvalgsbehandlingen ikke vare længere, end at Lovforslaget kan gennemføres i denne Samling.

Tvede: I 1922 var jeg mellem dem, der opfordrede den daværende Indenrigsminister til at søge foretaget en Kodifikation af de forskellige Bestemmelser om Børns og unge Menneskers Arbejde, idet det var og endnu er en Ulempe, at man skal søge disse Bestemmelser omkring i flere forskellige Love. Det er derfor med Tilfredshed, jeg ser, at der nu er blevet udarbejdet et saadant kodificerende Lovforslag, og jeg mener ogsaa, man bør tilstræbe at faa det ophøjet til Lov. Men foruden at der har fundet denne Sammen- dragning af de forskellige Bestemmelser Sted, er der ogsaa kommet noget til og trukket noget fra, forandret noget, saaledes at der i det store og hele er en betydelig Forskel paa dette og det oprindelige Lovforslag;

idet det nu foreliggende Lovforslag er meget mere omfattende. Med ganske enkelte i § 1 antydede Undtagelser omfatter det nemlig alle Erhvervsvirksomheder; ogsaa de i § 1 undtagne Virksomheder, Landbrug, Skovbrug, Gartneri o. s. v., kan indirekte indtages under denne Lov gennem de i § 13 omtalte Børnevædtægter, som en Kommunalbestyrelse, et Byraad eller et Sogneraad kan søge Socialministerens Tilslutning til. Jeg ser meget vel, at det af Bemærkningerne fremgaar, at det antages kun at ville blive ganske faa Vædtægter, der kommer i Stand, men det er jo, som det udtrykkeligt siges, kun en Antagelse, en Formodning, og man ved ikke, hvorledes det vil udvikle sig i Aarenes Løb. Det kunde dog ogsaa tænkes at ville blive til Ulempe, hvis to til hinanden grænsende Kommuner skilte sig paa dette Omraade, idet den ene begærede en Vædtægt, og den anden levede sit frie Liv uden en saadan Vædtægt. Jeg vil derfor henstille, at man ser en lille Smule paa dette Forhold i det Udvalg; som jeg forstod paa det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) vil blive nedsat om denne Sag.

Der er to Hovedlinier i hele denne Lovgivning for Børn og unge Mennesker. Den ene gaar ud paa at træffe en fornøden Beskyttelse mod Misbrug af de unge, den anden tilsigter at give Regler for dem, der giver Beskæftigelse til Børn og unge Mennesker, saa at de kan faa at vide, indenfor hvilke Rammer de har Lov til at anvende dem. Nu er det jo saaledes, at det ofte er meget ønskeligt og ikke mindst for de 16—17—18-aarige, at de faar en vis Uddannelse i det Fag, indenfor hvilket de tænker at skabe sig en Levevej, og disse unge Mennesker maa vistnok ogsaa deltage i alt det forefaldende Arbejde, hvad enten det sker paa den ene eller den anden Tid, hvis de virkelig skal blive dygtige. Jeg hørte nok, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) mente, at det ikke altid var nødvendigt, og at de kunde blive lige saa dygtige uden det. Det vil jeg dog stille mig tvivlende overfor. Jeg tror, at hvis de virkelig skal blive dygtiggjort i det Fag, i hvilket de vil søge deres Erhverv, maa de lære de forskellige Ting, enten det saa falder paa den ene eller den anden Tid af Døgnet.

Jeg skal i øvrigt, da Lovforslaget jo vil blive henvist til et Udvalg, ikke opholde